Universul unui artist care și-a găsit expresia plenară

On Mai 01, 2019

Modelează-ți realitatea prin intermediul unei virtuți care să redea într-o imagine cât mai elaborată și artistică personalitatea ta unitară și bine articulată.

Grădina îmi este leacul nemuririi, o inflorescență a spiritualității care impresionează prin puritate și pozitivitate. Îngrijirea ei fiind atât de meticuloasă, încât alții s-ar opri înainte de a începe, se înscrie în aceeași muncă cu a pictorului care știe să aleagă cu finețe și tact elemente din lumea înconjurătoare pentru a oferi stimularea potențialului creativ de care are nevoie privitorul pentru a se transpune într-o lume ideală.

Acest mediu de viață, căruia i se mai adaugă un plus de valențe artistice meritorii, îmi dă responsabilitatea și simțul care mă ajută să disting acea cunoaștere fundamentală a frumuseții de dincolo de estetica tradițională a proporțiilor de forme, tendințe și tonuri, dincolo de rigiditatea cuvintelor așternute cu atâta silință pe hârtie.

În fiecare dimineață și seară, grădina pe care numai un spirit foarte cultivat ar fi putea să o îngrijească ca pe un gardian al inimii, mă întâmpină cu o atmosferă de har, plină de farmec, primitoare și relaxantă, la cea mai mică adiere a vântului înfășurându-mă ca într-o vrajă a fantasticului dispus să poarte amprenta unei înalte înțelepciuni prevăzute în planul Creației divine. Încă mai vreau să cred că ne asemănăm atât de mult, că avem sentimente ce deseori coincid în situații diverse.

Un dialog viu și cald, într-o zonă retrasă a grădinii, trebuie să înceapă cât mai curând. Trebuie să vorbesc cu fiecare floare în parte, ca prin aceasta să mi se împodobească mintea și sufletul cu gândurile lui Dumnezeu de-a lungul unui moment predestinat pentru doi prieteni apropiați.

Dacă ar trebui să mă adresez grădinii, așa cum m-aș adresa unui pictor care ține universul în mâinile sale pline de culoare și energie, mâini care clădesc, mângâie, modelează și luminează, i-aș spune doar atât: "Maestre, mulțumesc pentru Invictus". Vorbă veche, dar special aleasă pentru o minte plină de pace.

Leadership: Poți să evidențiezi caracterul "conceptual" al reprezentării unei realități particulare, adică încercarea de a reda într-o imagine expresivă tot ceea ce știi despre un univers guvernat în totalitatea lui de sistemul sugestiv al corespondențelor cu natura?

Un ciripit discret de rândunică, o frunză galbenă rămasă singură printre firele de iarbă, o albinuță învârtindu-se în jurul primelor crizanteme, totul din jur mă integrează într-un joc magic, ca într-o vrajă a coincidențelor multiple, privind acel ceva nedescifrat de dincolo de realitățile simultane a tuturor elementelor constitutive ale grădinii.

Arta grădinăritului nu este o entitate separată de viață. Mai întâi mă confrunt cu realitatea unei naturi care e supusă unei voințe libere, cum că toate lucrurile vii depind de un Creator și de un stăpân etern al lumii. Apoi este realitatea unei transformări de vis, subordonată unei viziuni de ansamblu și de detaliu a ceea ce oferă peisajul grădinii, care trece prin conștiența relației dintre ceea ce creez cu gândurile și privirea, și efectul unei transfigurări a lumii reale în spiritul miraculosului.

Orice suflu de viață care, iată, se simte în fiecare detaliu al florilor, în orice colț al grădinii și

în orice clipă, ca indice temporal al unei cărți menită parcă să împrăștie de jur împrejur adevărul din gândirea înțelepților lumii, amplifică trăirile unui suflet care încearcă, cu nesfârșită umilință, să descopere cheia cunoașterii lui Dumnezeu.

Caracterul conceptual al reprezentării unei realități particulare ține de formularea unui răspuns la întrebarea: "Ce trebuie să conțină grădina ta pentru a te bucura de frumusețea ei în spiritul unei nestramutate supuneri față de voința lui Dumnezeu?"

Leadership: Cum te îngrijești de imaginea virtuții și a purității care propune un mod de viață exemplar, în contextul unei influențe care se alătură naturii pentru a o întregi cu sensuri mistice?

Grădina este destinul unei stele plină de culoare. Sincer cred că semănăm, rezonăm ca două surâsuri pentru încântare și aș vrea să se creeze o comparație între mine și ea, că între două tablouri mirosind încă a ulei proaspăt, marcând parcursul unui simbol al esenței umane descătușate de orice patimi sau griji. Mai mult decât atât, grădina îmi dă această impresie de forță protectoare și de nestăvilit datorită ideii de a fi dependent de inteligența superioară a materiei care include toate imboldurile spiritului din întreaga Creație, adică de Dumnezeu.

Manifestarea unui sentiment de respect față de viață poartă amprenta unui mod special de organizare a spațiului care îmi prilejuiește calmul și liniștea sufletească. Virtutea care mă caracterizează în totalitate, a cărei dobândire am râvnit-o parcă de secole, este aceea a omului care dă verticalitate sufletului, ferindu-l de regrete și remușcări, sub lumina căruia respir un alt destin, mai împăciuitor. Demnitatea este caracterul iertător al lui Dumnezeu ce strălucește prin fiecare floare și firicel de iarbă.

Umberto Eco, prietenul meu de nădejde în descoperirea semnificațiilor ascunse dincolo de orice element nou și plin de viață, n-a știut atât de bine ca mine să atingă sublimul unei trăiri estetice prin referința imaginii la originalul unui tablou ce dă valoarea unui text plin de savoare și spirit. Cu toate acestea, încă țin cont de felul în care el admira grădinile cele mai bine păzite de chestiunea sugestivității:

"Divinitățile ne vorbesc prin mijlocirea viselor și a enigmelor. Așa sunt și grădinile astea. Fiecare aspect al acestei terase reproduce un mister al artei alchimice, dar, din păcate, nu mai suntem în stare să-l citim, nici măcar gazda noastră nu poate. Întreaga grădină e lizibilă ca o carte, ca un descântec, ceea ce, până la urmă, e același lucru. Ați putea, dacă ați ști, să rostiți cu voce scăzută cuvintele pe care le spune grădina, și ați fi în stare să dirijați una dintre nenumăratele forțe care acționează în lumea sublunară. Grădina e un aparat pentru a domina universul."

Poți să compari leadershipul tău cu o activitate de grădinărit capabilă să atragă atenția prin disputa în jurul "frumosului natural" și a "frumosului artistic", urmând cu entuziasm o viziune pe care ți-ai însușit-o ca pe filosofie de viață?

Cea mai elementară formă de exprimare a unui simbol în planul vieții se realizează prin inserarea unei imagini convenționale în spațiul unei lumi superioare, care poate fi înțeleasă doar prin prisma circumstanțelor în care a apărut, fiind mai degrabă un dialog al ideilor de unitate dintre Călătorie și Paradis, dintre Natură și Dumnezeu.

Din grădinărit se desprinde o anumită filozofie de viață, disponibilă prin expunerea propriilor opinii și sentimente în fața datului de moment, fără a-ți permite excese sau dezechilibre. O astfel de filosofie poate fi exprimată astfel: "Învață să observi cât mai lucid lucrurile din jur, dar de fiecare dată ca o experiență diferită de vizualizare a unei producții artistice care se lasă trădată de senzațional, evoluând în fantastic pentru a-și varia înfățișarea".

Mai mult decât atât, grădinăritul leagă conținutul activității de conducere cu experiența personală de creație artistică prin „invitația” la autoobservație și introspecție, culminând cu expunerea propriilor viziuni asupra binelui și frumosului, în temeiul armoniei dintre corp, minte și spirit, dintre personalitate și suflet, dintre sine și spiritul universal.

Grădinăritul oferă mai multă libertate profunzimii minții, diminuează comportamentele agresive, te provoacă constant la un exercițiu de concentrare, dar mai ales facilitează acea adeziune intimă la sugestivitatea mistică: "sunt una cu natura". Iar a-ți lăsa amprenta asupra frumosului ce caracterizează o lume plină de secrete, *un mondo di meraviglie* , prin munca pe care o depui spre a popula cu imaginație toată suprafața grădinii, este o experiență atât de înălțătoare, încât putem doar să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru acest minunat dar, numit: simț artistic.

A face din grădinărit un reper pentru o analiză a esteticii înseamnă să îmbrățișezi arta de a face dintr-o temă oarecare un concept al Creatorului de Frumos căruia să-i acorzi mental atributele unei întinderi spațiale nelimitate.

Universul unui artist care și-a găsit expresia plenară cuprinde tăcerea unei naturi nebruiată de influențele unei societăți dinamice, complexe și agresive, și apropierea de un Creator care în inteligența și înțelepciunea sa infinită ne-a dăruit și nouă această comoară infailibilă, și anume dragostea față de tot ce este frumos și util pentru formarea noastră ca personalitate unitară și bine articulată.

Am învățat să înțeleg importanța grădinii. Sunt bucuros că ceea ce am învățat aici, în grădina mea, pot pune în aplicare în leadership și în viața de zi cu zi.

Source: https://neculaifantanaru.com/universul-unui-artist-care-si-a-gasit-expresia-plenara.html